Mizah

Partiler arasında bir anlaşma sıcaklığı beliriyor:

D. P. – Aramızdaki soğukluğun günden güne eridiğini görüyorum!

Arkadaşlık

Sayılı çapkınlardan biri, nihayet uslanmaya karar vermiş ve evlenmişti. İlk zamanlar işler yolunda gitti, fakat sonra karısını bazı geceler evde yalnız bırakmaya başladı. Her seferinde, bir iş çıktığını bir arkadaşında kaldığını söylüyordu.

Yine eve gelmediği bir gece karısı kocasının arkadaşlarından beşine birer telgraf çekti : "Ahmet bu gece sizde mi kalıyor?"

Fakat çok geçmeden kocası eve geldi. Arkasından da beş telgraf :

"Evet."

Kıymet ölçüsü

İki arkadaş birbirleriyle konuşuyorlardı :

— Karısına çok kıymet veriyor. Yalnız kışlık elbiseleri için on bin lira harcamış.

— Karısına niçin kıymet verdiğini şimdi anladım. Bukadar pahalıya mal olan şeye kim kıymet vermez !

Hafıza

Şehrin tanınmış güzelleşinden biri, bir hayli maceradan sonra nihayet evlenmişti. Bir salonda konuşurlarken kadınlardan biri :

— Mazisindeki bütün maceralarını kocasına anlatmış, dedi.

İkincisi :

— Hayret doğrusu, dedi. Ne dürüstlük !

Bir üçüncüsü atıldı :

— Ne cesaret !

Bahsi açılmış olan kadın cevap verdi :

— Evet ! ve bilhassa ne hafıza !

FIKRALAR

Mahkemede

Yargıç sordu :

— Demek karını beşinci katın penceresinden aşağı unutkanlık dolayısiyle attın ha ?

— Evet, efendim: eskiden birinci katta otururduk. Bu apartmanda beşinci katta bulunduğumuzu unutmuştum.

Yanlış anlayış

Geçen günü Fikret Adil, Osman Cemalin ölüm yıl dönümü münasebetile bir yazı yazmıştı. Bu yazıda geçmiş bir hatıradan bahs ediyor. hülasa olarak şöyle diyordu :

"Cumhuriyet gazetesinin yeni kurulduğu zamanlardaydı. Amerikada gazetecilik tahsilinden yeni dönmuş olan Zekeriya Sertel, Cumhuriyete sekreter olarak alınmıştı. Bir gün bizi topladı. gazetecilik hakkında bir konferans verdi ve Türkiyede en çok beğendiği muharririn Osman Cemal olduğunu söyledi. Sonra, her muharrire olduğu gibi bana da yazıfe verdi. Ben, bir bayram yerini tasvir edecek bir yazı yazacaktım. Yolda Osman Cemale rastladım, Zekeriyanın söylediklerini anlattım, vazifemden bahs ettim. O, bana bir yazı yazdı. Ben de kendi yazımla temize çektim, Zekeriyaya götürdüm, yazıyı şöyle bir okudu: "olmamiş" diye fırlattı, attı."

Zekeriya Sertelin dostu, profesör Sadrettin Celal, bu yazıyı ona gösterdi :

— Ayol, dedi. Bak! Sen neler yapmışsın.

Zekeriya yazıyı okudu. gülümsedi:

— Hatırladım, dedi. O yazıyı beğenmemiştim amma mevzuundan dolayı değil, imla hatalarının çokluğundan dolayı beğenmemiştim. Demek Fikret Adil, yazıyı temize çekeyim derken bunları yapmış !

Az, Öz

Bir hal çaresi

Demokrat partinin para bakımından varidatı kıt. Muhtelif işler için, öteki parti gibi, bol keseden harcayamıyorlar.

Fakat, pek üzülecek bir şey değil. Ne çıkar ? Halk partisine baş vurup bir miktar ödünç para istesinler.

Nasıl olsa karşılığı var : yarın öbür gün iktidara gelince, faiziyle birlikte ödeyiverirler !

P.—

Yeri bu...

Tekel Bakanlığı Cibali fabrikası müdürü Sami Sunala. bir arkadaşı sık sık gelmekte, şunun bunun maaşına zam yapılması, eski bir mahalle komşusunun işe alınması için yaptığı rica larını yalvarma rerecesine vardırmakta idi.

Bu arkadaş, bir gün gene yalvarmaga başlayınca Sami Sunal dayanamadı:

— Yahu, dedi. Şunun bunun için bu kadar yüz suyu dökmenin manası var mı ?

Arkadaşı hemen mukabele etti :

— Yüz suyuyla değirmen çevrilmez ya, dedi. Böyle işler görülür...

Makam

Ağzı fena halde küfüre alışmıştı. Her gece karısıyla kavga eder, ona en kandilli küfürlerini savururdu.

Kadıncağız ona aynı silahla mukabele etmeye karar vermişti. Bir akşam onun söylediği küfürleri saburla dinledi, sonra hepsini birer birer ona tekrar etti.

Adam güldü :

— Nafile karı, dedi, hiç zahmet etme. Hepsini ezberlemissin ama, olmayor: makamını beceremiyorsun.

Kaçakcılık Kongresi

(H.H. 15) — Geçen hafta, Birleşmiş Milletler iaşe ve kültür toplantısından sonra, adı söylenmeyen bir şehirde de Birleşmiş Milletler kaçakçılık konferansı aktedilmiştir.

Elli dört milletin bayraklariyle donatılmış olan konferans salonunu, dünyanın dört bir köşesinden gelmiş delegeler doldurmuştu. Memleketimizi de mâruf ve muteber altı bayan temsil etmeteydi.

Kongre başkanlığına, dünyanın en namlı esrar ve kokain kaçakcısı Kostaki Zehiridis ittifakla seçilmiş ve reisin kısa bir hitâbesinden sonra, komisyonların seçimine geçilmezden evvel, merhum ve mağfur dolandırıcı Stavisky'nin hatırasını taziz için beş dakika ayakta durulmuştur.

Komisyon seçimi için verilen reyler tasnif edildikten sonra, Türk heyetinin çoğunlukla (altın ve döviz kaçakçılığı komisyonu) na seçildiği görülmüştür.

Bir haftalık komisyon çalışmalarından sonra, umumi heyet aşağıdaki kararları almıştır :

1. — Filistine yapılan yahudi kaçakçılığı ile, dünya kaçakçılığının ileri bir hamle kayd ettiği görüldüğünden, bu beşeri ve insani halin ilânı :

2. — Gümrüklerinde sıkı ve gayri insani tedbirler almakla kaçakçılık gibi Milletlerarası bir müessesenin hayatını tehdit eden Fransız hükümeti hakkında Güvenlik Konseyine müracaat edilmesi ;

3. — Bilmediği muhakkak olmakla beraber kaçakçılığı teşvik ve himaye gayesile diplomatik pasaport vermesinden dolayı Türk hariciyesine kongre umumi heyetinin teşekkürü.

Bundan sonra, dünyanın en namlı kaçakçısı Al Kapone'ye kongrenin şükran ve bağlılığının bildirilmesi hususunda telgraf çekilmesi için verilen takrir alkışlarla kabul edilmiş ve toplantıya son verilmiştir.

SAYI: 28 CİLT 2 Fiatı 15 kuruştur 17 OCAK 1947

Mizah

Sahibi:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

o CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI o

Yüz Verdik...

İkinci Sultan Mahmud'a "Mü nasebetsiz Mehmed efendi" adında birisinden bahs etmişler. Meraka düşmüş, huzuruna getirtmiş. Konuşmuşlar,bakmış ki: rabıtalı bir adam. Zavallıya beyhude yere bu lâkabı taktıklarına hükm edeceği sırada, Mehmed efendi :

— Devletlim, demiş. Zurma çalmasını bilir misiniz ?

Padişah, bu acaib süale şaşmış :

— Yok, demiş. Bilmem...

— Hani bendeniz de bilmen de...

Demokrat Partinin birinci büyük kongresinde bir general eskisi, inkılâbımızdan bahs ederken :

— Eski hamam, eski tas. Tellâklar değişti...

diye bir cevahir yumurtlamış.

Hangi partiden olursa olsun, hiç bir insaf sahibi insanın, bu general eskisinin fikrine iştirak etmeyeceğine şüphe yoktur.

Bu sözlerden müteesir olan bazı emekli general ve subaylar millete bir tarziye beyannamesi neşr ettiler: Aralarından böyle bir "münasebetsiz Mehmed efendi" çıkmasından dolayı özür dilediler.

Söylediği sözler kâfi değilmiş gibi, bu general, eski silâh arkadaşlarına bir cevap verdi ; bunda da, Nahiye Müdürlerini halkın başına çökmüş, jandarmaları da eski devrin zaptiyesi yerine geçmiş olarak belirtti.

Bu cevabile Sadık Aldoğan özrü kabahatından büyük bir suç işlemiştir.

Ne bu memleketin ferağatkâr Nahiye Müdürleri halkın başına çökmüştür; ne de "Vatan müdafaasına hazırlamak" formüliyle silâh altına alınan jandarmalar, eski devrin zaptiyesidir.

Sayı ile kendisine gelmesi lâzım olan bu general hakkında, ona rey veren ve milletvekili yapan Afyonlılar, korkarım ki şöyle diyecekler :

— Yüz verdik Ali'ye, geldi etti halıya... !

Mizahçı

Her kuşun eti yenmez...

Avcı – Yazık, bu kadar zaman boşuna bekledim !

ZURNADA PEŞREV

Eşeklik

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Vah, vah, vah ! Keşke elim kırılaydıda o gün gazete almasaydım ve gözlerime zorlu bir ağrı musallat olaydıda bu haberi okumasaydım. Adamcağızı, üç güne mahkûm etmişler...

Vah, vah, vah !

Böyle değerli, böyle liyakatli, böyle muazzam bir adamı, asırların ender yetiştirdiği bir zekâyı üç güne mahkûm etmek. Allahım, aklım nasıl durmadı ? Bu haksızlığın, bu hatayı adlinin karşısında nasıl isyan etmedim ? O nu, mahkûm eden yargıcın karşısına dikilip :

— Sayın bay yargıç, boyundan büyük hata işledin, geri dönmen kabilse, hemen dön. Ve git, dün üç güne mahkûm ettiğin adamın elini öp. İstifayı kusur et, af dile, gönlünü al ! Demedim.

Evet, bütün bunları nasıl yapmadım ? Demek, ben de nankör, ben de zekâya, yüksek buluşa, hülasa dehâya ehemmiyet vermiyen bir adammışım, Halbuki, o, Fransada dünyaya gelse "Kant" dan İngilterede dünyaya gelse, sivri sakallı, "Bernar Şov,, dan ; Almanyada dünyaya gelse Şiller'den, Bethofen' den daha büyük bir şöhrete malik olur, gazetelerde kendisile yapılan mülakatlar neşredilir, hakkında cilt cilt kitaplar yazılır ; memleketin dört köşesine dört yüz tane bıyıklı, bıyıksız ; atlı, atsız ; elbiseli, elbisesiz heykeli dikilir ; doğum günlerinde, ölüm günlerinde kiliselerin çanları durmadan çalar, bütün millet onu rahmetle anardı... Halbuki biz, üç gün hapse mahkûm ettik.

Zaten biz, böyleyizdir, adam kadrini, kıymetini bilmeyiz ; Tevfik Fikretin şair Nef'i için:

öyle bir nehr-i muazzam gibi cüş etmişsin.
Fakat eyvah kurak yerde akıp gitmişsin

Beytine liyakat kesbetmeği vazife bilir, elimizden gelen her şeyi yaparız.

Yüksek tahsil görenlerimiz ; meselâ Tıp fakültesinden çıkanlarımız bir de bakarsınız : Edip, romancı, bestekâr veya aktör olmuş.

Halbuki, öbür yanda icrayı tebabet eden berber, polisten korka korka diş çekmektedir.

Hatta hatta, sahaflar içindeki bilmen kim, sarılığı kesmekte ; mahallemizdeki Fatma hanım, nazara kurşun dökmekte ; Samatyalı hoca, baş ağrılarını, kuluçları bir nefeste pirü pâk etmektedir.

Be mubarek adam, haydi tıp fakültesinden çıkanlardan hayır yok, bari bunların serbestce çalışmalarına müsaade buyursana ! Ne gezer ? Hemen omuzuna elimizi koy, cürmü meşhut yapar, çal yaka hâkim huzuruna sürükleriz.

Beyimin, Avrupanın mı, Amerikanın mı ? Bilmen hangi üniversitesinden yüksek makine mühendisliği diploması vardır. Fakat muşarünileyh, şu zavallı yurdun yüzünü güldürecek araştırmalar, keşifler yapacağı yerde iltimas bulur, ricacı bulur, hususi veya resmî dairelerden birine kapılanmak, memur olmak için can atar, yüz suyu döker.

Halbuki, bilmem nereli nalbant, şu kadar yumurtaya kulp takmağı keşf ederde, başımızı bile çevirmek tenezzülünde bulunmayız. Elinizi vicdanınıza koyarak söyleyiniz : Yumurtaya kulp takmak kolay mıdır ? Yapabilir misin sayın bay yüksek mühendis ?

Böyle vaziyetlerde işin doğrusu, hakcası şudur : Mesleğine bağlılık göstermeyen yüksek mühendisten şahadetnameyi almak ve yumurtaya kulp takmağı keşf eden nalbant ustasına vermek !

Üç gün hapse mahkûm edilen zavallı da bu mağdurlardan, bu talihsizlerden biri : Eşek Hasan...

Ne zan ettiniz ya? Eşek Ha-

Sağlık Bakanımız, köylere sağlık fikrinin sokulacağını söyledi :

Sağlık fikri — Ne zorluyorsun yahu ?

Sağlık Bakanı — Köylerimize doktorlarımızı sokmağa imkân yok. Bırak hiç olmazsa zorla seni sokalım !

AYIN DESTANI

Bir Kış Manzarası

İki saat şehirde kar, tipi devam eder ;
İki hafta sokağa çıkmayı haram eder !

★

Otobüsler sığınır hemen asrî garaja,
Tramvaylar aklına estikçe hiram eder.

★

Prangaya döndürür taksinin zincirini,
Şoför, müşterisinden ahz-i intikam eder.

★

Müşteriden hıncını alamazsa, zifosla :
Yoldan gelip geçeni donatıp bayram eder.

★

Belediye görünmez sisli puslu havada,
Zannım bu ki nezleden kaçmayı meram eder,

★

Fakat sahne değişir bulutlar sıyrılınca,
Vaktâ ki güneş doğar, o, arz-ı endam eder !

★

Temizlik işçileri kapar kazma küreği,
Karla çamur yoğurup işini tamam eder.

★

"Temizlik dinden gelir" derler amma bu cinsi
İnsanları dininden çıkarır, bed-nam eder.

★

Halk, ayağı kayınca, kapaklanır caddeye ;
Belediye sanır ki arz-ı ihtiram eder !

★

Görüp bir gün onun da ayağı sürçtüğünü,
Deli Ozan, gönülden, candan bir selâm eder !

Deli Ozan

Satılık Otomobil

İli Daimi Encümeninden :

1 — Vilâyetine aid 939 modeli Doç (Grehem) marka 6 silindirli az kullanılmış 4 lâstikli, cilâsı bozulmamış iç döşemeleri tamamen yeni, yalnız silindir kapağı çatlak; şanzımanı arızalı az bir tamirle işler hale konulabilecek hizmet otomobili 4/1/1947 tarihinden itibaren 20 gün müddetle açık arttırmıya konulmuştur.

2 — Tahmin bedeli 2000 lira ve muvakkat teminat bedeli % 7,5 dan 150 liradır.

3 — Artırma, 23/1/1947 perşembe günü saat 15 de Hükûmet Çonağında İl Daimî Komisyonunda açık surette yapılacağından taliblerin % 7,5 emanet akçesini Özel İdare emanet hesabına bankoya yatırmaları lâzımdır. Fazla malûmat almak isteyenlerin hergün İl Daimî komisyonuna müracaatları ilân olunur.

— Hacı, bizim vali Demohrat oldu galiba, bu kadar gozel otomobili satup bundan kelli yaya mı gezecek ?

— Yok dayı, Hacıağalık sırası bizden geçti, gayri onlara geldi !

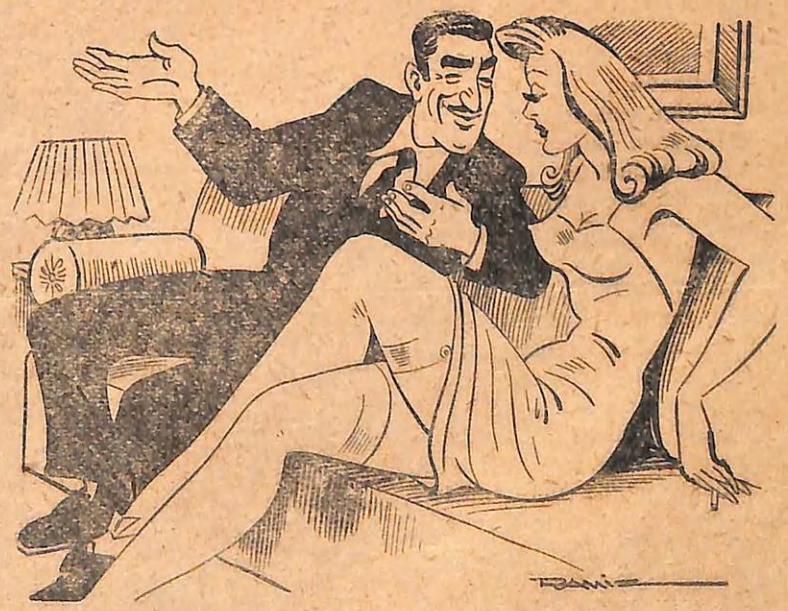

Erkek — Elmas gibi kalbim vardır...
Kadın — Ay, o da mı yalancı ? !

san !... Bu bahtsız, bu büyük zekâ ve dehânın macerasını bilmem, biliyor musunuz ?

Zavallı Tahtakalede bilmen ne hanında hammallık etmekdeyken, patronunun üniversiteye devam eden kızını görüyor. Tahir, Ferhat, Mecnun gibi bir anda âşık oluyor ve patrona bir mektup yazıyor : "Ya kızını bana verirsin, ya ölürsün!" Mektubun altındaki imza da şu: "Eşek Hasan."

Adamı yakalıyorlar, mahkemeye veriyorlar, üç gün hapse mahkûm ettiriyorlar.

Şimdi sorarım size, revayı hak mı bu ? Kitapsız ordinaryüs profesörlerimiz, üniversitedeki kürsülerinde dut yemiş bülbüller gibi susarken; insanlığa ait bu muazzam, muhteşem, mutantan ruhî hadisenin felsefesini bir tek kelimeyle ifade eden bir adamı ne hakla, hangi selâhiyetle üç gün hapse mahkûm edebiliriz ?

Düşününüz bir kerre : Kara sevdası yüzünden cinayet işlemeği bile göze alıyor, tehdit mektubu yazıyor, aşkının derinliğine rağmen şuurunun altına hâkim oluyor ve isminin başına "Eşşek" liği ilâve etmekten çekinmiyor ; yani, sevdiği için eşek olduğunu anlatıyor.

Bu adam feylesof, ama pek büyük bir feylesof değil de nedir ?

Kadın, erkek ne olursak olalım; geçmiş günlerimize baksak, maziyi hatırlasak: Bir kadın veya erkek için dökdüğümüz göz yaşlarını, sarf ettiğimiz paracıkları, boşuna geçirdiğimiz zamanı düşünsek hangimiz kendimize:

— Eşşşşek !

diye bağırmayız. Hatta, yalnız eşşek değil, aramızdan bazıları kendileri için :

— Eşşoğlu, eşşek !

diye nâra bile atabilirler.

Halbuki, biz, bu değişmez hakikati söyleyen ilk adamı mahkûm ettik !

Demokrasi Tedavisi

o

Yazan: PALAZ

Hani bazıları hasta olurlar. Doktora baş vururlar. Doktor kendilerine tavsiye eder. Kalkarlar, Bursa'da banyolara, Tuzla'ya içmelere, ve yahut Yalova'ya dinlenmeğe giderler. Bize de öyle oldu. Meğer ne zamandır hasta imişiz de, farkında değilmişiz. Bereket versin doktor Celâl Bayar, tam zamanında, bir demokrasi kürü tavsiye etti de, kalktık üç dört gün Ankara'ya gittik.

Demokrat Partinin büyük kongresinden bahs edeceğimi tabii anlamışsınızdır. Aman, ne kongre oldu, dostlar, ne kongre! Konuşduk mu, konuşduk. Karşılıklı söyleştik mi, söyleştik. Eğlendik. Çepkenli, poturlu, avcı yelekli vatandaşlardan tutun da, Celâl Bayar, Adnan Menderes gibi temiz ve itinalı giyinen vatandaşlara kadar, her sınıf, her nevi, her cins adam oradaydı. Bilhassa dinleyicilere bakınca, insan, bu kongrenin hakikî bir demokrasi toplantısı olduğuna daha iyi inanıyordu. Köylü kadından, çıtır pıtır şehir kızına, yaşmaktan mantar pabuca kadar türlü türlü yüzlerce kıyafet, can kulağile konuşulanları takip etti. Bu eyi bir şey.

Yalnız, herkesin kürsüye çıkup heman her istediğini söylemesi az çok tuhaf oldu. Kenan Öner, Fevzi Lûtfi ve Abdurrahman Münip'ten mürekkep üçüzlü reisler, münavebe ile işgali riyaset makamında, söz kesup, bir türlü hatipleri malûm mevzular dahilinde konuşmağa davet edemediler. Bilhassa Fevzi Lûtfî üstadımızın haline zaman zaman pek acıdım. Arada bir, yanı başında, bar bar bağıran hatibe dönüp :

— Lütfen sadade gelin !

dediği zaman salondan "Demokrasiye muhaliftir" diye öyle bir gürültü kopuyordu ki, üstad her defasında korkusundan susup kaldı.

Abdürrahman Münip, ilk reis olduğu zaman, kongreyi ertesi gün sabah saat sekizde içtimaa çağırdı. Bir delege Fuad Köprülü'ye dert yanıyor :

— Halk Partisi mensupları Abdürrahman Münip'i Meclisten çıkarmakta galiba haklı imişler. Saat sekizde de kongre olur mu? Biz nasıl sabah karanlığında kalkup gelecegiz ?

Lâfa Ahmet Atman karıştı :

— O bir şey mi ? Siz ateılığı bilmiyorsunuz. Bizim işimiz sabahın saat beşinde başlar.

Adamcağız hayrette kalmıştı:

— O iyi amma biz atmıyız ? diye kekelemekten başka bir şey söyleyemedi.

Bu kongrede pek o kadar tebaruz ettirilmedi amma, benim anladığım Demokrat Parti'nin büyük sıkıntılarından biri de parasızlıktır. Bir hatip kürsüde, daha ilk bütçenin açıkla devr edilmesini söyleyince salondan, bilhassa geri taraflardan, bir feryattır koptu :

— Öyleyse sen ver ! Açığı sen kapa !

Meğer açığından şikâyet eden hatibin parası da hemen cebinde imiş. Şayanı hayret bir soğuk kanlılıkla elini iç cebine attı :

— Peki, hay hay, emredersiniz, gibi bir şeyler söyleyerek çıkardı 2.700 lirayı masanın üstüne koyuverdi. Bu zatın günün en çok alkışlanan söz sahibi olduğunu ayrıca ilâveye lüzum yok tabii !

İşte böyle. Üç dört gün Ankara'da bir hay-huydur gitti. Celâl Bayar dalgın dalgın başını etrafa çevirdi, Adnan Menderes bol bol güldü, Fuad Köprülü dudaklarından sigarasını hiç düşürmedi. Bizler de, yukarda dediğim gibi, demokrasi illetinin ilk tedavi kürünü yaptık. Neticesi ne olur, bilmem. Çünki, malûmya, senede üç gün Bursa'ya gitmekle romatizma geçmez. Bu nevi tedavilerin neticesi, hatta iyi mi, fena mı olduğu, daima bir az zaman geçtikten sonra anlaşılır. Doktora sorarsanız, size belki şöyle diyecektir :

— Her şeyin fazlası fazladır. Kongre her sene toplanacağına göre, senede üç dört günlük demokrasi kâfidir.

Hel halde neticeyi bekleyelim. Derdimize ihtimal aradığımız devayı bulmuşuzdur.

Kız — Evlenmeğe razı olurum, amma yüz görümlüğü bir otomobil isterim.
Erkek — Hay hay güzelim, yalnız otomobili aldıktan sonra acaba yüzünü görmeğe imkân olacak mı ? !

— Cazla konuşan şu delikanlıyı görüyormusun ? İhtikârdan iki defa deliğe girdi. Bugün milyon sahibidir. Dans ettiği kadınla da geçen hafta evlendi.

— Desene bir defa daha mahküm oldu !

Mesut bir evde iki kalem pirzola pişiriliyor:

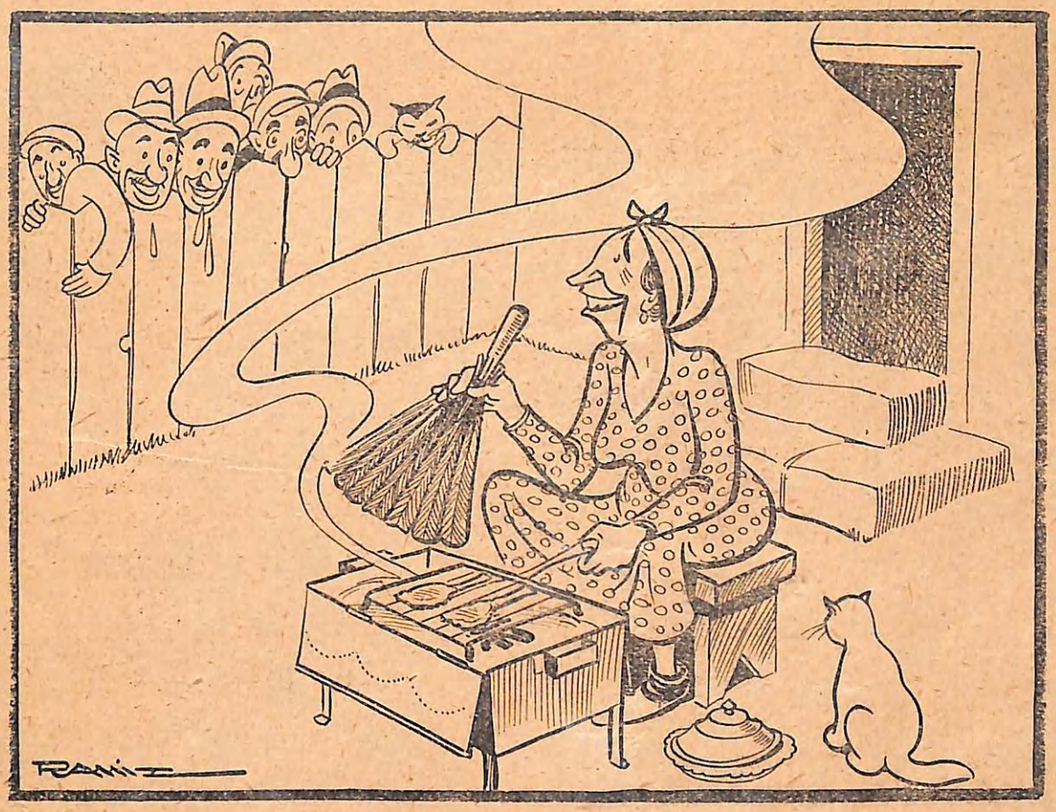

Kedi – Bu mahallede kediler ne kadar çoğaldı!

Sarhoşa İtibar

Yazan:

Ercümend Ekrem Talu

Yeşil-ay yine bir kaç günden-beridir duvarlara koca koca ilânlar yapıştırıyor. Rakının ucuzlatılacağı hakkındaki haberlerin gazetelerde ve umulmadık kimselerde — bendeniz dahil — uyandırdığı tepki içki düşmanı kurumu hıza getirdi. Demokrat partinin seçim sıralarında asdırdığı mahut: "Yeter!" Afişini hatırlatan ve önünde durup okumağa heveslenenlerin alınlarını karışlayor hissini veren bu duvar ilânlarının ben şahsan masrafına yazık olacağı kanaatindeyim, çünkü cemaat ne derse desin, imam yine bildiğini okuyacağa benziyor. Bu bakımdan bizim harcadığımız kâğıdlara ve mürekkebe de yazık oldu diyebiliriz.

Hem bırakın imamı bir tarafa, imam suyunun ucuzlamasına cemaat da taraftar değilse ben bir şey bilmen. İnanmazsanız içkili lokanta adını taşıyan meyhaneleri akşam saat on dokuzdan itibaren bir dolaşın. Zaten hernedense bizde sarhoş, ayık adamdan ziyade itibar görür.

Bu ötendeberi böyle gelmiş, böyle gider. İşte size, geçen gün bizzat şahit olduğum bir sahne:

Herif tramvaya Taksim durağından bindi. Gülmeden ağzı kulaklarına varıyordu. Tramvaya girmesiyle ortalığı keskin bir ispirto kokusu bürüdü ve arabanın içerisini dolduran yolcular birdenbire lâübalileştiler. Herifin ağzında bir pipo vardı. Salyalarını akıtarak onu çekiştiriyordu. Arnavut kondoktör hiç bir ihtarda bulunmadı. Bilet te teklif etmedi. Sadece, yanına tesadüf eden yolculara hitabla :

— Ne yapârsın bre kardeş ? Belâ mi gireceğim ? Çekmiş kafâyi şite ! dedi, geçti.

Sarhoş, temposunu arabanın sarsıntılarına uydurduğu bir hıçkırıkla boyuna hıçkırıyor, bir yandanda :

"Bir ihtimal daha var"

türküsünü mırıldanıyordu. Tepebaşında türkü bitti. Bu esferde, bir önceki tramvaya kendisini kabul etmiyen aksi bir kondoktörü tutturdu.

Kâh demokrasiden bahs ediyor, kâh küfür savuruyor, kâh kendi içtimai mevkiinin yüksekliğinden dem vuruyordu.

Yaşlı bir zat, tanımadığı kondoktörü müdafaya kalkıştı :

— Kondotorun kabayeti yoktur. Nizam oylesan one yapsin?

Derken bir ermeni madam yaşlı zata çıkıştı :

— Şafroştur zo, görmoorsun ? Dikine laf edoorsan günah değildir ?

Sarhoş,mahmur gözlerini etrafına gezdirdi, yandaki tek sandalyenin üzerinde bir bayan gördü, kirli parmaklarını uzatarak çenesini tuttu...

Etraftan hemen müdahele ettiler. Lâkin sarhoşa değil de kadına hitap ederek :

— Aldırma, madam! görüyorsun işte, fazlaca kaçırmış. Ne yaptığını biliyormu, zavallı ?

Yine derken Bankalar inişinde hızını artıran tramvay fena halde yalpalamağa başladı. Herifin hıçkırığı tehditkâr bir hal aldı.

Yolcular hep birden merhamete geldiler. Orta yerdeki direğe sımsıkı yapışık kıranta rumun biri, kanapede oturan mektepli çocuğu dürttü :

— Siko bre pedi mu ! Kalk bre kuzum o oturazak sana yerinde. Ne zaman ke sen bole, postolene, safros olazak sana da versinler yer istemezsin ?

Çocuk aldığı dersden mütehayyir, kalktı ve yerine oturan sarhoşun yüzüne ibretle baktı. İçinden de, kimbilir, belki de şöyle söyleniyordu :

— Sarhoşluk iyi şeymiş be ! Bir kerre insan keyifli oluyor, dünyaya metelik vermiyor, tramvayın içinde isterse rahat rahat piposunu da içebiliyor. Sarhoş oldu mu hiç kimse senin dikine gidemiyor. Bilet parası bile soran yok. Ne iyi, ne iyi ! Hele şu liseyi bitireyim, ben de yapacağımı bilirim !

A yeşilay, yeşilay ! Şaşarım aklına. İşin yoksa duvarlara ilân yapıştır, içki düşkünlerinin alnını karışla...

— Aman karıcığım, iyi temizle.
— kesen yok ki temizleyeyim !

— Aman karıcığım, iyi temizle.
— kesen yok ki temizleyeyim !

Çömezin Röportajları:

28

II

Kendine Meslek Seçiyor...

Çizen: RAMİZ

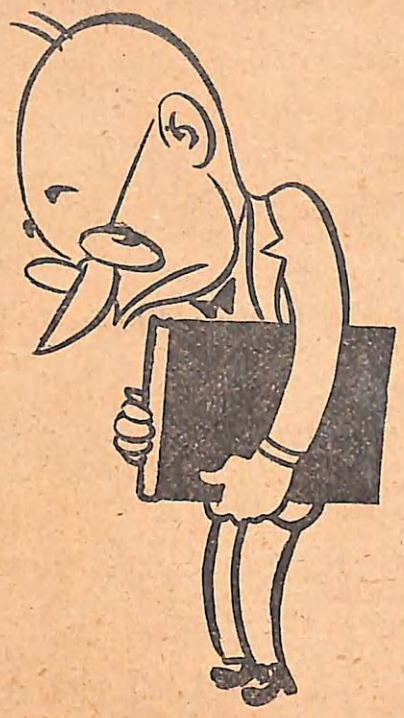

Memur olamam: Açlığa hiç yüzüm yoktur!

Kadın olamam: Kaş yaparken göz çıkarmaktan korkarım!

Futbolcu olamam: Kollarım çok zayıf, rakip kulüplerle uğraşamam!

İmam olamam: Herkese amin diyemem!

Heykeltraş olamam: Çamurdan adamlara tahammülüm yoktur!

Biletçi olamam: Terbiyem müsait değil!

Şair olamam: Saçmadan hoşlanmam!

Belediye reisi olamam: Ne gösterişi severim, ne de zart zurtu!

Garson olamam: Kürdan yerine müşterilere kazık veremem!

Dişçi olamam: Dişlilerle uğraşmak doğru değildir!

Hikâye

Aşk Kahramanı

Yazan:
ÇALÇENE

— Sevgilim, senden başka hiç bir kimse beni alakadar etmez. Varsa sen, yoksa sensin !

Bunu söyleyen zorlu bir fikir adamıydı. Karşısındaki kumral saçlı, elâ gözlü, inci dişli sevgilisine bakıyor, kalbinin coşturduğu kafasının içinde nefes alan her kelimeyi tereddüt bile etmeden söylüyordu:

— Sen benim her şeyimsin. Sensiz bu canın benim için hiç bir manası yoktur.

Elâ gözlü, inci dişli sevgili en nazlı pozlarından birini alıyor, şöyle diyordu :

— Fakat, korkuyorum. Bir hissi kablel vuku, bana bir felâketin doğması ihtimalini, durmadan ihtar ediyor. Bu sebeble korkuyorum.

Zorlu fikir adamı, ceketinin önüne dökülen cığara küllerini silkeledi, etrafına bakındı, masasında yemek yedikleri garsonun, başka bir müşteri ile meşgul olduğunu gördü ve :

— Sevgilim, dedi. Korku, iradesiz insanlara mahsus bir histir. Sevgi, yaşanan bütün hayat boyunca korkuyu yenmiştir. Seven insan, en kuvvetli hükûmetlere karşı ihtilâl yapmasını bildiği gibi, en müstebit kıralın, en çok sevdigi dildadesine gönlünü açmaktan dahi korkmamıştır. Ben ki, tarihte yaşayan insanların hiç birinden daha az cesaret sahibi, daha korkak değilim.

Elâ gözlü, kumral saçlı, inci dişli sevgili birden heyecanla ürperdi :

— Ama, dedi. Ben böyle bir şey söylemedim. Senden hiç bir şekilde şüphe etmiyorum. Yalnız...

Sözünü birden bire kesti :

— Yalnız...

Gene sustu. İçinde anlaşılmayan bir ıstırap nefes alıyor, sanki kalbini tırmalıyordu :

— Korkuyorum.

Dedi.

Zorlu fikir adamı, şakaklarındaki ak saçları iki eliyle geriye itti :

— Kimden, dedi. Kimden korkuyorsun ?

Elâ gözlü genç kadın, sanki tatmin edilmiş gibiydi. Birden ayağa kalktı, kati bir tavurla:

— Pek âla, dedi. Sana inanıyorum.

Zorlu fikir adamı, hesabı gördü, beraberce dışarı çıktılar. Ay, yükselmişti. Ankara, gümüş bir mehtabın altında olduğundan daha çok güzel görünüyor, süflî mahalleler daha cana yakın bir mana taşımağa başlıyorlardı.

Zorlu fikir adamı, kendilerini kapıda bekleyen taksiye doğru yürüdü. İçeride, uyumuş kalmış olan şoföre seslendi :

— Hayır ola evlat ! Bu dalğınlık ?!

Şoför, müşterisine uyku sersemliğiyle pek ehemmiyet vermedi ama, taksimetredeki hesap gözüne çarpınca birden yerinden doğruldu ve aşağı atladı :

— Beyim, buyrun !

Otomobil, suratle ilerliyor, bozkırın kocaman ve müdevver ayı en çirkin noktaları bile süslüyor ve gümüşliyordu.

Hızla ileriye doğru koşan otomobil, mesafeleri aç bir kurt gibi yiyor, iki sevgiliyi birbirlerinden bir daha ayrılmıyacaklarını söyledikleri ebedi saadet yuvasına götürüyordu. Görünen her şey latif, her şey mükemmel, her şey aşkın ebedi şarkılarını tezennüm ediyordu. Sanki, ağustos böcekleri bile, bu, eşsiz gecenin rengini vermek, neşesini arttırmak için tutulmuş birer paralı sazende, veya hanendelerdi !...

★

Zorlu fikir adamının sevgilisiyle beraber yattığı apartımanın kapısı şiddetle tekmeleniyordu :

Zorlu fikir adamı, ürpererek kalktı ; gözlerini korkuyla açmış olan sevgilisinin yüzüne baktı :

— Ne oluyoruz ?

Kumral saçlı, elâ gözlü, inci dişli sevgili uyku sersemliği arasında :

— Bilmem, dedi. Ne oluyor acaba ?

Kapı, şiddetle tekmeleniyor, dışardan :

— Açınız !

Diye, bir takım sesler geliyordu.

Elâ gölü sevgili, birden heyecanlandı, kendisini,karyoladan dışarı attı. Darma dağınık saçlarını elleriyle şakaklarından yukarıya doğru kaldırarak bağırdı :

— Eyvah ! Kocamın sesi. Demek, yanına bir takım adamlar toplamış da, bizi basmağa gelmiş. Mahv oldum.

Zorlu fikir adamı birden bire hakikatle yüz yüze gelmiş, yatağına aldığı sevgilisinin karşısında çırpınmağa başlamıştı :

— Aman ! Şimdi ne yaparız?

Kapı, durmadan tekmeleniyor, dışardan sevgilisinin kocası dik dik bağırıyordu :

— Açın kapıyı !

Zorlu fikir adamı, gazetelerde okuduğu aile facialarını hatırlayarak bir teklifte bulundu:

— Eğer bizi öldürmiyeceğine yemin edersen, kapıyı açarım !

Buna sesini çok iyi tanıdığı ikinci şube müdürü cevap verdi :

— Merak etme beyim, biz buradayız !

— Bu çiçeklerle seni sevgililerin bahar zannedecekler.

— Evet, biraz sonra da bahar mı, tuz biber mi olduğumu anlarlar!

Zavallılar

Karısını dövdüğü için hapse mahkûm olmuştu. Ahbapları bunu konuşurlarken biri :

— Böyle bir adama dünyada acınam, dedi.

Bir başkası atıldı :

— Karısını dövebilen adama zaten acınmaz ki. Asıl, dövemiyenlere acımak lâzım.

Sebep

Bir köylü, eşeğine binmiş, kasabaya iniyordu. Karısı da yanı başında yaya yürüyordu. Yolda rastladıkları bir şehirli köylüyü durdurarak :

— Yahu, dedi, niçin sen eşekle gidiyorsun da karın yürüyor?

Köylü hayretle adamın yüzüne baktı :

— Neden olacak ! dedi. karımın eşeği yok da ondan.

En ağır ceza

İki karı aldığı için mahkemeye verilmişti. Savcı, medeni kanuna karşı hareket etmiş olan bu adama en ağır cezanın verilmesini istiyordu.

Suçlu boynunu büktü :

— Efendim, dedi, ben iki karı almanın en ağır cezasını esasen çekmiş bulunuyorum.

— Ya ? Nedir o ceza ?

— İki kaynana !

Yavuz hırsız

Mişon Avram'dan on lira istemişti. Avram çıkarıp beş lira verdi ve :

— Üzerimde fazla yok ! dedi.

Aradan bir hafta geçti. Avram :

— Umutdadım ya, dedi. Bana beş lira borcun var.

Mişon :

— Ne münasebet ! dedi. Asıl senin bana beş lira borcun var.

— Neden ?

— Neden olsun ? Ben senden on lira istedim, sen bana beş lira verdin.

Yaşamak

Bir dost meclisindeydi. Edebiyat öğretmenlerimizden Hıfzı Tevfik bir arkadaşına sordu:

— Yahu, sen kaç yaşındasın ?

O, bir espri yapmak merakına düştü :

— Eğer, dedi. Gündüzleri çıkarırsan tam yirmi altı yaşındayım.

Hıfzı Tevfik itiraz etti:

— Hayır, dedi. Senin yaşından gündüzleri değil, geceleri çıkarmalı!

Adam bir şey anlayamadı :

— Neden ?

diye sordu.

Hıfzı Tevfik:

— Neden olacak? dedi. Sen nasıl olsa gündüzleri uyanıkken yaşamamış, rüyanda rahat ve tatlı saatlar geçirmişsindir de ondan !...

Dalgınlık

Nalbandoğlu Hıfzı Anadolu da bir seyahata çıkmıştı. Tirende biletçi geldi. Üstad ceketinin kibrit cebinden pantalonunun saat cebine kadar on dört cebini üçer defa aradı, bileti bulamadı.

Kondüktör:

— Zarar yok efendim, dedi. Ben sizi tanıyorum. Sonra, bulduğunuz zaman keserim. Herhalde almışsınızdır.

Nalbandoğlu :

— Evet, dedi, almasına aldım ama, muhakkak bulmam lâzım. Çünkü nereye gittiğimi unuttum.

Değil mi ?

Kocaeli millet vekili avukat Sedat Pek, Beyoğlunda Hatay pastahanesinde bir arkadaşıyla oturuyordu. İçeriye, İstanbul sosyetesinin maruf, rüşvet yemekle meşhur bir siması girdi. Sedat Peki selamladı. Oturmak için bir masaya doğru ilerlerken Sedat Pekin arkadaşı sordu :

— Her zaman, hemen her yerde rast gelirim. Kimdir bu zat?

Sedat Pek gülümsedi :

— Kim olacak ? dedi. Zebanilerin başı...

Adam bu lafları duymuştu. Geri döndü, onların masalarına yaklaştı. Sedat Peke :

— Teessüf ederim, dedi. Ben Allahın emrini icra ederken siz bana: "Zebanilerin başı" diyorsunuz.

Avukat Sedat Pek, hiç bozmadı:

— Ay, dedi. Zebaniler şeytanın emrini mi icra ederler ?

Hacıağalar Albümü

Üçüncü defa basıldı ve satışa

Çıktı

Taşra bayilerimizden sipariş edenlerin 255 numaralı posta kutumuza bir kartla acele bildirmelerini rica ederiz

Sakal

Geçenlerde kapananan sonra tekrar açılan bir gazeteden bahs ediyorlardı :

— Amaan sorma,ne satılıyor, ne satılıyor, hani kırk bin, elli bin satması işten bile değilmiş. Bütün bunlar acaba doğru mu, bilmem sen ne dersin ?

Bu sözleri dinleyen şair Salih Zeki Aktay gülümsedi :

— Doğrudur, dedi. Malûma, tıraş edilmiş sakal daha kuvvetle çıkar...

İkisi de bir

Rıza Tevfik'e sordular :

— Sizin gibi hakîm bir zatın fikrini almak istiyoruz, ustat. Bir erkek için bekârlık mı iyidir, evlilik mi ?

Üstat cevap verdi :

— İkisi de birdir. Çünkü nasıl olsa, her iki halde de bir insan sonunda pişman olacaktır.

Fıçı

Neyzen Tevfige doktor içkiyi men'etmişti. Fakat Peyami Safa geçen gün üstadı ziyarete gittiği zaman odanın bir köşesinde büyük bir fıçı şarap gördü :

— Bu ne bre, üstat ? diye sordu. Hani sen artık içmiyecektin ?

Neyzen cevap verdi :

— Ne yaparsın, oğul, içmezsem kuvvetten düşüyorum.

— Peki, içkinin faydası oluyormu ?

— Ne diyorsun, olmaz olur mu ? Meselâ bu fıçı buraya ilk geldiği zaman yerinden kımıldatamayordum, şimdi iki elimle kaldırabilirim.

Müdafaa

Kunduracı İsmail Kemal, eski müşterilerinden genç ve güzel bir bayana yeni bir iskarpin modeli gösteriyordu. O, birden bir şey hatırlamış gibi :

— Hani, dedi. Geçen gün buraya geldiğim zaman konuştuğumuz bir bey vardıya...

— Evet.

— Aman ne çapkın adammış o !... Halbuki evliymiş de...

İsmail Kemal gülümsedi:

— Onu, dedi. Mazur görmeli. Karısı sizin kadar güzel olmadığı için çapkınlık yapmağa hakkı var !...

Asıl mesele

Halit Fahri, Yahya Kemal'i ziyafete çağırıyordu :

— Fakirhane sizi ağırlamaya pek müsait değildir ama, hocam, dedi, âlâ bir hindi dolması var...

Yahya Kemal onun sözünü kesti :

— Hindi güzel ama, dedi, sofrada kaç kişi var, sen onu haber ver...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:
FULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

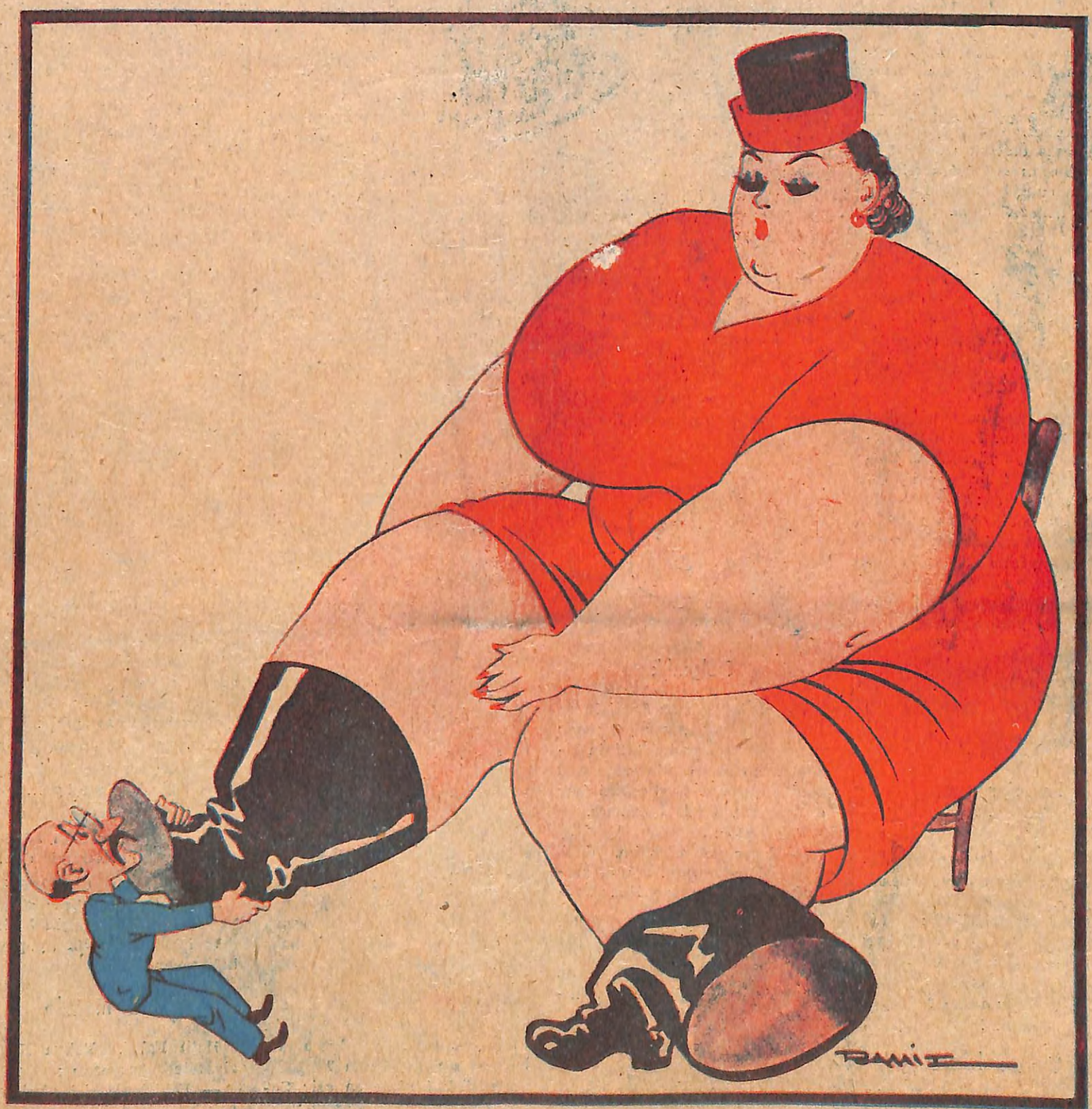

Tombul Teyze — Çizmelerimi tereyağından kıl çeker gibi çıkarıyorsun, asker olsaydım seni emirber yapardım.

Sıska Dayı — Sağ ol komutanım!

T.T POSTASI

Ankara: Celal Ozanol

S — Tombul teyzeciğim, hatırımda kaldığına göre Pamuk hanımfendi henüz bir yaşına bile girmemiştir. Nasıl oluyor da nişanlanıyor, yoksa onbeş sene nişanlı mı yaşayacak? Merakımı hoş görünüz. Sonsuz saygılar.

C — Sorma beyfendiciğim, biraz mutaassıp aile ol-

Çorum: Hamit Onat

S — Sayın teyzeciğim: Çömez de sizin akrabayı-taallukatınızdan mıdır? Sıska dayı ile Yumuğun kafasında ikişer tüy bulunduğu gibi onun da başında iki tüyü var.